

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/16/2018
Identifikačné číslo spisu: 1516010721
Dátum vydania rozhodnutia: 25.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1516010721.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obvineného X. Y. pre zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí 25. júla 2018 v Bratislave o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26. apríla 2017, sp. zn. 1To/25/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného X. Y. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo 17. januára 2017, sp. zn. 3T/91/2016 (ďalej len ako okresný alebo prvostupňový súd), bol obvinený X. Y. uznaný vinným zo zločinu prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 6. júna 2016 v čase o 23.40 hod. v Bratislave na východe z diaľnice D2 v smere z Maďarska do Rakúskej republiky umožnil šiestim osobám sýrskej národnosti, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky ani osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, nedovolené prekročiť štátnu hranicu Maďarskej republiky a Slovenskej republiky s cieľom dopraviť ich do Spolkovej republiky Nemecko za vopred dohodnutú sumu v hodnote 27 000 €, ktorá mala byť vyplatená tretej osobe, a to tým spôsobom, že tieto osoby naložil na doposiaľ neustálenom mieste v Maďarsku dňa 6. júna 2016 vo večerných hodinách do osobného motorového vozidla zn. Škoda Superb, rakúskeho evidenčného čísla B. XXXX J. (G.), čiernej farby, ktoré viedol ako vodič, následne s nimi pokračoval cez hraničný priechod Čunovo po ceste č. E58 na diaľničný privádzač D4 v smere na obec Kittsee v Rakúskej republike, pričom dňa 6. júna 2016 v čase o 23.40 hod. bolo predmetné vozidlo zastavené hliadkou Obvodného oddelenia PZ Bratislava-Rusovce, nakoľko vodič vozidla nezastavil na križovatke s dopravným znamením „STOP“, ktorá pri kontrole predmetného vozidla objavila šesť cudzincov bez cestovných dokladov a bez udelených platných víz, ktoré by ich oprávňovali na vstup na územie Slovenskej republiky, a to: muž Q. X., nar. XX. Q. XXXX v Y., muž Y. Y. O., nar. XX. J. XXXX v Y., žena G. X. G., nar. X. H. XXXX, maloletá Y. X., nar. X. H. XXXX v Y., maloletá D. X., nar. X. H.

XXXX v Y. a maloletá H. E. X., nar. X. H. XXXX v Y., všetci občania Sýrskej arabskej republiky.

Obvinenému bol za to uložený podľa § 355 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 a pol roka so zaradením pre jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Okresný súd obvinenému zároveň podľa § 62 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil trest zákazu pobytu na území bratislavského samosprávneho kraja na dobu 5 rokov.

Uznesením Krajský súd v Bratislave z 26. apríla 2017, sp. zn. 1To/25/2017, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Uznesenie krajského súdu napadol dňa 21. júna 2017 dovolaním obvinený prostredníctvom obhajcu, a to z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por.

Naplnenie označených dovolacích dôvodov obvinený odôvodnil tým, že na hlavnom pojednávaní nebol vypočutý ani jeden ním navrhovaný svedok, pričom súd sa obmedzil len na čítanie svedeckých výpovedí podľa § 263 Tr. por. V tomto smere obvinený namieta protokoláciu vedenú okresným súdom, keď sa v zápisnici o hlavnom pojednávaní uvádza vyhlásenie obvineného a jeho obhajcu, že súhlasia s prečítaním všetkých svedeckých výpovedí z prípravného konania. Podľa slov obvineného je tento záznam nepravdivý a v rozpore s jeho vôľou vypočuť svedkov: Y. Y. O., G. X. G., S. J., policajtov, ktorí zastavili vozidlo obvineného, svedka G. J. a manželku obvineného, S. Y. Poslední dvaja menovaní mali dosvedčiť, že sa obvinený mal 6. júna 2016 až do 21.00 hod. zdržiavať vo Viedni a nemohol stihnúť cestu z Viedne do Budapešti a naspäť do 23.40 hod. Podľa názoru obvineného znenie zápisnice absolútne nekorešponduje s reálnym priebehom hlavného pojednávania. Na podporu svojich tvrdení poukazuje na list z 15. decembra 2016 adresovaný Okresnému súdu Bratislava V (č. l. 580) a tiež navrhuje vypočuť osoby prítomné na predmetnom hlavnom pojednávaní: G. H. a M. R.. Obvinený v tejto súvislosti namieta, že svedkovia Q. X., Y. Y. O. a G. X. G. boli v prípravnom konaní pred, ale aj po vznesení obvinenia, vypočutí bez osobnej prítomnosti obvineného či jeho obhajcu. Tento nedostatok podľa obvineného nemôže zhojiť skutočnosťou, že jeho obhajca bol o termíne týchto výsluchov upovedomený, avšak sa ich nezúčastnil.

Za rozpor v protokolácii obvinený považuje aj zápis o tom, že „nechce vyrozumieť konzulárny úrad“, keďže podľa jeho tvrdenia na otázku súdu či si želá vyrozumenie konzulárneho úradu Ruskej federácie mal odpovedať, že nie, že si želá o vyrozumenie konzulárneho úradu Rakúskej republiky. Obvinený tiež namieta nevykonanie dôkazov, a síce znaleckého skúmania zaistených telefónov obvineného, oboznámením sa s výpisom konta obvineného v Erste bank a jeho rozpisom práce v taxi systéme UBER.

Obvinený ďalej uvádza, že jeho osobná sloboda bola obmedzená 6. júna 2016 o 23.45 hod. a obvinenie voči nemu bolo vznesené dňa 10. júna 2016. Už pri prvotných úkonoch mal obvinený žiadať o obhajcu, čomu však nebolo umožnené. Navyše momentom vznesenia obvinenia boli podľa jeho názoru vykonané podstatné úkony, ktorých nebol osobne prítomný a keďže v tom čase nebol zastúpený obhajcom, tak týchto úkonov nemohol byť prítomný ani obhajca obvineného. Obhajca bol obvinenému ustanovený až dňa 13. júna 2016, teda po vykonaní všetkých vo veci relevantných dôkazov.

V zmysle uvedeného obvinený najvyššiemu súdu navrhol, aby podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie zákona uznesením krajského súdu a rozsudkom okresného súdu v neprospech obvineného v príslušných ustanoveniach Trestného poriadku, najmä však v čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2, čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, § 2 ods. 2, ods. 7, ods. 9, ods. 10, ods. 12, ods. 14, ods. 18 Tr. por., a následne, aby tieto rozhodnutia zrušil v celom rozsahu a okresnému súdu prikázal, aby v potrebnom rozsahu vec znovu prerokoval a rozhodol o nej. Zároveň podľa § 380 ods. 2 Tr. por. v prípade zrušenia napadnutých rozhodnutí najvyššiemu súdu navrhol, aby obvineného nezobral do väzby.

Okresná prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava V sa k podanému dovolaniu obvineného vyjadrila podaním z 15. februára 2018 (doručeným okresnému súdu 16. februára 2018), v ktorom uviedla, že dovolacie námietky obvineného v podstate tvoria len rekapituláciu jeho odvolacích námietok, na ktoré obvinený dostal odpoveď už v rozhodnutí odvolacieho súdu.

Vo vzťahu k týmto námietkam osobitne uviedla, že osobný výsluch svedkov Y. Y. O., G. X. a S. J. na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný, nakoľko v tomto prípade boli splnené podmienky podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. por. Išlo o osoby, ktoré boli deportované z územia Slovenskej republiky na územie Maďarska do utečeneckého tábora. Tieto osoby sa dlhodobo zdržiavajú v cudzine, čím bol znemožnený ich výsluch priamo na hlavnom pojednávaní. Obvinený sa mohol zúčastniť výsluchov menovaných osôb počas prípravného konania, avšak tohto práva sa vzdal, a preto nemožno hovoriť o porušení princípu kontradiktórnosti.

K námietke týkajúcej sa vedenia zápisníc okresná prokurátorka uviedla, že obvinený a ani jeho obhajca za celý čas prípravného konania a tiež konania pred súdom nenamietali žiadnu protokoláciu zápisníc vykonaných tak orgánmi činnými v trestnom konaní ako aj súdom. Navyše pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu, pri ktorom bol prítomný aj tlmočník, obvinený a ani jeho obhajca nežiadali zopakovať žiadne úkony. Tvrdenie, že obvinený žiadal vypočuť všetkých svedkov (migrantov) a že nesúhlasil s prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov, ktorí boli prepočutí po vznesení obvinenia, nie je podľa okresnej prokurátorky pravdivé, keďže súd zaprotokoloval, že obvinený a obhajca súhlasili s týmto čítaním. Túto protokoláciu tak obvinený, ako aj prokurátor, nenamietali.

Námietka porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom tým, že obvinený nebol zastúpený obhajcom momentom vznesenia obvinenia voči jeho osobe je podľa okresnej prokurátorky neopodstatnená, nakoľko v tom čase v jeho prípade nebol prítomný dôvod povinnej obhajoby. Okresná prokurátorka v tomto smere poukázala na tú skutočnosť, že obvinený mal možnosť si kedykoľvek zvoliť obhajcu, eventuálne požiadať súd o jeho ustanovenie, čo však nevyužil.

Vo vzťahu k námietke porušenia práva na tlmočníka a prekladateľa okresná prokurátorka uviedla, že táto je tiež neopodstatnená. Obvinený mal podľa jej slov v priebehu celého konania k dispozícii tlmočníka, resp. prekladateľa do ruského jazyka. Obvinený s týmto súhlasil už v zápisnici zo 7. júna 2016, v rámci ktorej sa vzdal práva vypovedať v materinskom jazyku, súhlasil, že bude vypovedať v ruskom jazyku a že tlmočiť mu môže vtedy prítomný tlmočník G.. Obvinený počas konania ani raz nenamietal tlmočenie a prekladanie do ruského jazyka, pričom bolo evidentné, že ruskému jazyku rozumie slovom aj písmom a ovláda ho na aktívnej úrovni. Tvrdenie, že mu nemalo byť predložené poučenie obvineného je podľa slov okresnej prokurátorky nepravdivé, keďže priamo z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že toto poučenie preložené do ruského jazyka mal stále k dispozícii. Priebeh celého konania či už v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom, bol obvinenému simultánne tlmočený do ruského jazyka, vrátane na hlavnom pojednávaní čítaných výpovedí svedkov z vyšetrovacieho spisu.

V zmysle toho okresná prokurátorka najvyššiemu súdu navrhla dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietnuť postupom podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Obvinený následne sám doplnil svoje dovolanie podaniami doručenými najvyššiemu súdu 1. marca 2018 a 21. júna 2018. V rámci týchto podaní obvinený okrem vyššie uvádzaných skutočností namieta, že v priebehu konania nemal vôbec k dispozícii tlmočníka, resp. prekladateľa do čečenského jazyka, ktorý je jeho materinský. Uvádza, že slovenský jazyk neovláda a ruský jazyk len pasívne. Podaním z 21. júna 2018 obvinený rozšíril svoje dovolanie aj o dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por., čo odôvodnil tým, že vyšší súdny úradník Okresného súdu Bratislava V, Mgr. Matej Papulák, mal zneužiť svoju právomoc tým, že nevyhovел žiadosti obvineného o odovzdanie výkonu trestu odňatia slobody do Rakúskej republiky, čo vyplýva z listu Okresného súdu Bratislava V z 8. februára 2018, označeného ako „vyrozsumentie“.

Najvyšší súd ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) spis a dovolanie predbežne preskúmal v zmysle § 378

Tr. por. a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2, § 372 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), podala ho oprávnená osoba (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 373 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom mieste (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), dovolanie má náležitosti predpokladané zákonom (§ 374 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. por.). Súčasne však dovolací súd zistil, že je dôvod na odmietnutie dovolania z dôvodu uvedeného v § 382 písm. c/ Tr. por., lebo nie sú splnené uplatňované dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. e/ Tr. por.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštanca.

Pokiaľ ide o vyššie uvádzanú viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, tak tu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c/ Tr. por., alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por., bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Po preskúmaní na vec sa vzťahujúceho trestného spisu najvyšší súd zistil, že trestné stíhanie voči obvinenému bolo začaté uznesením Prezídia Policajného zboru, Úradom hraničnej a cudzineckej polície, Národnou jednotkou boja proti nelegálnej migrácii, oddelením operatívnej činnosti a vyšetrovania Západ zo 7. júna 2016, ČVS:UHCP-54/NJ-Z-2016, v spojení s opravným uznesením z 9. augusta 2016 (č. 16-9). Zo zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby - obvineného zo 7. júna 2016 (č. 1. 13-14) vyplýva, že obvinený bol poučený o tom, že má právo zvoliť si obhajcu, že má právo sa s ním radiť v priebehu zadržania bez prítomnosti tretej osoby a že má právo požadovať, aby obhajca bol prítomný pri jeho výsluchu podľa § 85 ods. 4 Tr. por., ibaže by bol v lehote tam uvedenej nedosiahnuteľný. Obvinený bol o tomto práve opakovane poučený, čo vyplýva zo zápisnice o výsluchu zadržaného - podozrivého zo 7. júna 2016 (č. 1. 26-27). Z tejto zápisnice vyplýva, že obvinený súhlasil s prítomnosťou tlmočníka, ktorý bol prítomný pri tomto úkone a obvinený vyhlásil, že si neželá, aby bol o jeho zadržaní vyrozumený zastupiteľský úrad Ruskej federácie. Obvinený bol vzatý do väzby uznesením sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava V dňa 10. júna 2016. Zo zápisnice o výsluchu obvineného (č. 1. 34 - 40), ktorý predchádzal vydaniu tohto rozhodnutia vyplýva, že celý výsluch bol simultánne tlmočený zo slovenského jazyka do jazyka ruského a naopak, pričom v súvislosti so zobraťím obvineného do väzby, mu súd opatrením zo dňa 13. júna 2016 ustanovil obhajcu (č. 1. 47), ktorý bol nahradený zvoleným obhajcom, JUDr. Andrejom Lehoťanom, ku dňu 28. júna 2016 (č. 1. 49). Zo zápisnice o výsluchu obvineného zo 7. júna 2016 (č. 1. 51 - 55) má súd za nepochybné, že aj pri tomto úkone bol osobne prítomný tlmočník a obvinený bol opätovne poučený o svojich právach, vrátane práva zvoliť si obhajcu, alebo požiadať o ustanovenie obhajcu. Z tejto zápisnice tiež vyplýva, že obvinený bol osobitne poučený o práve vypovedať v materinskom jazyku, pričom vyhlásil, že vypovedať bude v jazyku ruskom s prítomným tlmočníkom G.. Aj do tejto zápisnice obvinený zreteľne uviedol, že nežiada, aby bol jeho zastupiteľský úrad informovaný o jeho zadržaní. Obvinený zároveň osobitne uviedol, že si obhajcu nevolí a že sa bude obhajovať sám. Vyhlásil tiež, že bol poučený v zmysle § 213 ods. 1 Tr. por. a že nevyužíva, resp. nechce byť prítomný pri výsluchu svedkov. Zo spisu je zrejmé, že obvinenému bolo poskytnuté aj písomné znenie poučenia o právach obvineného v ruskom jazyku, čo vlastnoručne podpísal. Ďalším výsluchom uskutočneným 8. augusta 2016 (č. 1. 65-69) bol obvinený opakovane riadne poučený o svojich právach, využil svoje právo vypovedať v ruskom jazyku za prítomnosti tlmočníka R., zároveň urobil vyhlásenie, že nevyužíva svoje právo a nežiada o preloženie

rozhodnutí (zriekol sa tohto práva) a vyhlásil, že nežiada, aby bol jeho zastupiteľský úrad informovaný o jeho zadržení. Tohto výsluchu bol prítomný aj obvineného zvolený obhajca, JUDr. Andrej Lehoťan. Zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo dňa 21. septembra 2016 (č. l. 496-497) vyplýva, že tohto úkonu bol prítomný obvinený, jeho zvolený obhajca, JUDr. Andrej Lehoťan, a tiež tlmočník, R.. Obvinený s obhajcom vyhlásili, že im bol poskytnutý dostatočný čas na preštudovanie spisu, nenavrhl žiadnym spôsobom doplniť dokazovanie a výslovne uviedli, že nežiadajú, aby došlo k zopakovaniu prípadných úkonov, na ktorých sa nezúčastnili.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. januára 2017 (č. l. 608-628) vyplýva, že pri tomto úkone bol osobne prítomný obvinený ako aj jeho obhajca a tlmočník. Obvinený aj v tomto štádiu konania nepožadoval o informovanie zastupiteľského úradu a v rámci návrhu na doplnenie dokazovania okresnému súdu navrhol vypočuť svoju manželku. V rámci dokazovania prokurátor navrhol na hlavnom pojednávaní prečítať výpovede svedkov: Y. Y. O. (č. l. 79-83), G. X. G. (č. l. 84-87), J. J. (č. l. 88-91), S. J. (č. l. 98-101) H. J. (č. l. 102-105), Q. X., (č. l. 107-111), Q. Z. (č. l. 112-116), H. J. (č. l. 117-121) a N. X. (č. l. 128-131). Obvinený ako aj jeho obhajca pred súdom vyhlásili, že súhlasia s čítaním týchto výpovedí. V priebehu čítania predmetných výpovedí prokuratúra zobrala späť svoj návrh na čítanie výpovedí svedkov Q. X. a Q. Z., s čím sa obhajoba tiež stotožnila. Súd zobral na vedomie nevykonanie dôkazu prečítaním výpovedí dvoch naposledy menovaných svedkov. Okresný súd návrh obvineného na doplnenie dokazovania výsluchom svedka G. J. zamietol a dokazovanie vyhlásil za skončené. Ani túto skutočnosť obvinený na hlavnom pojednávaní nenamietal.

Pre účely odvolacieho konania bol obvinenému ustanovený obhajca, JUDr. Alena Chvojková, opatrením zo 7. februára 2017 (č. l. 652-653). Obvinený si zároveň dňa 13. februára 2017 zvolil obhajcu, JUDr. Martina Gajera (č. l. 664), čo malo za následok zrušenie súdom ustanovenej obhajoby opatrením z 24. februára 2017 (č. l. 695).

Vo vzťahu k uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. najvyšší súd uvádza, že nie každé porušenie práva obvineného na obhajobu môže mať za následok konštatovanie jeho naplnenia. Zákon totiž výslovne požaduje, aby išlo o porušenie zásadné. Odpoveď na to, čo je potrebné rozumieť pod porušením práva na obhajobu zásadným spôsobom, dáva pritom súdna prax, po dôslednom zvážení všetkých okolností a špecifik konkrétneho prípadu.

Intenzitu zásadného porušenia práva na obhajobu tak predstavuje najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, porušenie práva obvineného navrhovať, hodnotiť a vyjadrovať sa k dôkazom, byť prítomný pri preverovaní dôkazu a iné. Za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom však nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 a 11 Tr. por. ako aj vlastné hodnotenie dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por.

K porušeniu označeného práva obvineného podľa názoru najvyššieho súdu v predmetnom konaní nedošlo. Obvinený bol v prípravnom konaní riadne a opakovane poučený o možnosti zvoliť si obhajcu, alebo požiadať súd o jeho ustanovenie. V momente vzniesenia obvinenia bola otázka formálnej obhajoby (prostredníctvom obhajcu) v plnom dispozičnom oprávnení obvineného, ktorý túto možnosť nevyužil. Dôvod povinnej obhajoby u obvineného nastal až dňa 10. júna 2016 jeho vzatím do väzby podľa § 37 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Z vyššie uvedeného popisu je zrejmé, že v súvislosti s týmto rozhodnutím bol obvinenému opatrením súdu ustanovený obhajca a obvinený bol následne v priebehu celého konania zastúpený obhajcom.

Najvyšší súd po preskúmaní predmetnej veci nezistil ani porušenie práva obvineného na jazyk v zmysle § 2 ods. 20 a § 28 ods. 1 Tr. por. Obvinený túto námietku vzniesol až v odôvodnení svojho odvolania z 24. marca 2017. Naopak obvinený v priebehu konania opakovane uviedol, že bude vypovedať v ruskom jazyku a do zápisnice o svojom výsluchu dňa 8. augusta 2016 vyhlásil, že nežiada o preklad rozhodnutí. Po preskúmaní trestného spisu bolo najvyšším súdom zistené, že obvinený mal k dispozícii tlmočníka z ruského jazyka do jazyka slovenského a naopak pri každom úkone vykonávanom v priebehu trestného

konania jak v prípravnom konaní, tak v konaní pred súdom. Obvinenému zároveň boli doručované úradné preklady rozhodnutí súdov.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. obvinený založil na tvrdení, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie čítaním zápisníc z výsluchu svedkov z prípravného konania, hoci na takýto postup neboli splnené podmienky - konkrétne namieta čítanie zápisníc o výsluchu svedkov Y. Y. O., G. X. G. a Q. X. (posledný z uvedených nebol realizovaný). Vo vzťahu k tomu najvyšší súd poukazuje na znenie ustanovenia § 263 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého namiesto výsluchu svedka na hlavnom pojednávaní možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jej podstatnú časť, ak s tým súhlasí prokurátor a obžalovaný, súd nepovažuje osobný výsluch za potrebný. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní v predmetnej trestnej veci zreteľne vyplýva, že obžalovaný súhlasil s návrhom prokurátora na čítanie svedeckých výpovedí menovaných svedkov z prípravného konania, a preto okresnému súdu nebránila žiadna zákonná prekážka pre takýto postup. Odvolací súd na str. 7 svojho uznesenia celkom správne dôvodí, že v prípade, ak by obvinený nesúhlasil s takýmto postupom, tak vzhľadom na tú okolnosť, že menovaní svedkovia, osoby sýrskej národnosti, boli medziasom deportovaní z územia Slovenskej republiky do utečeneckého tábora v Maďarsku, bol oprávnený okresný súd na prečítanie ich výpovedí z prípravného konania podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. por. (postup podľa tohto ustanovenia nevyžaduje súhlas obvineného), nakoľko sa tieto osoby dlhodobo zdržiavajú v cudzine, čím by bol znemožnený ich výsluch. K porušeniu kontradiktórnosti konania popísaným postupom okresného súdu nedošlo. Obvinený mal možnosť zúčastniť sa predmetných výsluchov v priebehu ich realizácie v prípravnom konaní, avšak tohto práva sa vzdal, pričom týchto úkonov nebol prítomný ani obhajca obvineného.

Posledný obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. stojí celkom mimo obsahový rámec ním uplatnených námietok. Dôvod pre podanie dovolania podľa naposledy uvedeného ustanovenia je daný vtedy, keď vo veci konal, alebo rozhodoval orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo príslučníci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania. Obvinený však svojím podaním v tejto časti „len“ namieta postup vyššieho súdneho úradníka a neuvádza v ňom žiaden z dôvodov pre vylúčenie podľa § 31 Tr. por.

Najvyšší súd po preskúmaní veci nenadobudol ani najmenšiu pochybnosť o hodnovernosti a správnosti vedenia zápisníc z prípravného konania a tiež o hlavnom pojednávaní, ktoré spĺňajú všetky zákonom požadované náležitosti v zmysle § 58 a § 59 Tr. por. Obvinený spôsob vedenia zápisnice o úkonoch trestného konania v priebehu predmetnej veci počnúc odvolaním nenamietal ani raz (či už v priebehu ich vyhotovovania alebo bezprostredne po ich vyhotovení), o to viac sa táto obvineným prezentovaná námietka v odvolacom konaní, t. j. vo „finálnej fáze trestného konania“ javí ako celkom účelová a nezodpovedajúca skutočnému stavu veci.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, teda ak podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argument stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd na neverejnom zasadnutí nariadenom podľa § 381 Tr. por. dovolanie odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže je zrejmé, že nie sú dané uplatnené dôvody dovolania, ako je vyššie uvedené.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.